

РЕШЕНИЕ

№ 221

гр. гр. Хасково, 21.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и девети март през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: ХРИСТИНА З. ЖИСОВА

при участието на секретаря Михаела Кр. Стойчева
като разгледа докладваното от ХРИСТИНА З. ЖИСОВА Гражданско дело №
20225640101121 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл. 422, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.44, ал.2 от Закона
за интеграция на хората с увреждания /ЗИХУ/ от Агенция за социално подпомагане, Булстат:
121015056, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Триадица” № 2,
представявана от изпълнителния директор Р.Д.П. за признаване за установено
съществуването на вземания против Т. С. С., ЕГН: *****, с постоянен адрес
*****. За претендираните суми е издадена Заповед № 812 от
18.11.2021 г. за изпълнение на парично задължение по реда на чл.410 от ГПК по ч.гр.д. №
2622 по описа за 2021г. на Районен съд – Хасково.

Ищецът твърди, че на ответницата била отпусната сумата от 430 лева за покупка на
цифров слухов апарат и 20 бр. батерии. Съгласно разпоредбата на чл. 43а, ал. 4 от ППЗИХУ,
действаща към момента на издаване на заповедта за отпускане на целевата помощ, в срок до
30 дни от получаване на помощта правоимащото лице, негов законен представител или
упълномощено от него лице следвало да представи в съответната Дирекция „Социално
подпомагане“ оригиналната фактура и касова бележка/платежен документ за справка и да
приложи копие от двата документа заедно с приемо-предавателния протокол за получаване
на изделието. Ответницата не била представила посочените документи в съответствие с
горецитираната разпоредба, за което задължение тя била уведомена при подаването на
заявление-декларация, в която изрично била отбелязала, че е запозната с условията на
отпускане, отчитане, разходване и възстановяване на помощта.

Посочва се още, че на ответницата била изпратена покана, с която тя била

информирана, че срокът за отчитане на отпуснатите целеви помощи за цифров слухов апарат и 20 бр. батерии бил изтекъл, която покана не била получена от лицето. Впоследствие била издадена Заповед № 2606-РД01-0021/31.03.2017 г. на Директора на ДСП-Хасково за възстановяване на сумата от 430,00 лв., ведно със законоустановената лихва върху нея. Издадената заповед била изпратена по пощата, но не била получена от ответницата и писмото се върнало в цялост, поради което било поставено съобщение по реда на чл.61, ал.3 от АПК. До настоящия момент не било налице доброволно възстановяване на неизползваната по предназначение целева помощ.

На 16.11.2021 г. ищецът подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, по което било образувано ч.гр.д. № 2622/2021 г. по описа на РС-Хасково. На 06.04.2022 г. той получил съобщение по посоченото дело, че издадената заповед за изпълнение по горепосоченото дело била връчена на ответницата Т. С. С. в условията на чл. 47, ал. 5 от ГПК, поради което в срок предявявал настоящия иск относно вземането си, предмет на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК.

С тези мотиви се претендира приемане за установено по отношение на ответницата съществуването на вземане на ищеца към нея, за което е издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 2622 по описа за 2021г. на РС-Хасково, а именно - за сума в размер на 430 лева за главница и законната лихва върху главницата от датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК - 16.11.2022г. до окончателното изплащане на вземането.

Претендират се и направените по делото разноски.

Ответницата, призована при условията на чл.47 ал.6, вр. ал.5 от ГПК, не представя отговор на исковата молба по чл.131 от ГПК в законоустановения едномесечен срок. Такъв отговор представя назначения ѝ на същото основание за особен представител адв. В. П. от АК - Хасково, в указания ѝ срок. Счита предявения иск за допустим, но неоснователен.

Посочва, че с настоящия иск ищецът отправил искане към съда за признаване за установено, че ответницата дължи сумата 430лв., отпуснати ѝ като целева помощ за закупуване на цифров слухов апарат и 20 бр. батерии за слухов апарат с твърдението, че ответницата не била използвала предоставената сума по предназначение и следвало да я възстанови. Същевременно обаче ищецът не бил представил доказателства за реално получаване на целевата помощ, определена в Заповед № ЗИХУ42/Д-Х/1601/20.10.2016г., с която на основание чл.42, ал.2 от Правилника за прилагане на Закона за интеграция на хората с увреждания, във връзка с чл.44, ал.2 от ЗИХУ били отпуснати общо 430лв. за помощно средство. Възражава, че посочването на банкова сметка в заявление-декларация от ответницата не означавало, че сумата била преведена и съответно получена от нея, а в приложените към исковата молба документи не било представено доказателство за превод на посочената сума. От това следвало, че при липса на доказателства за извършено плащане от страна на ищеца, не било възникнало и задължение за ответницата да я възстанови. Освен това, ищецът не бил представил никакъв документ за направено плащане на основание издадената заповед за отпускане на целева помощ, като дори в исковата молба липсвало

посочване как ищецът бил предоставил отпуснатата целева помощ - в брой или по банков път. В описаните към исковата молба приложения не били приложени никакви документи, удостоверяващи съответния превод или плащане. Обстоятелството, че в заповедта за отпускане на целева помощ били посочени основанията и размера, не доказвало самото изплащане на целевата помощ и предвид липсата на доказателства че същата е била получена от ответницата, съответно не се пораждало задължение за възстановяването ѝ. В този смисъл, особения представител на ответницата счита предявения иск за неоснователен и недоказан, с оглед на приложените документи.

На следващо място поддържа, че поканата за възстановяване на целевата помощ, както и заповедта за възстановяване на целевата помощ издадена с мотива, че същата не била използвана по предназначение, не били достигнали до ответницата Т. С.. Ищецът представял към поканата и заповедта за възстановяване за целева помощ известия за доставяне, на които обаче не било отразено какво точно се праща, а непосочването в известието за доставяне на документа, който се изпраща, създавало съмнение, че точно тези документи били достигнали до получателката и тя била известена за тях. Поканата и заповедта първоначално били пратени с писмо с обратна разписка, но връчването било неуспешно и след това била връчена на ответницата по реда на чл.61, ал.3 АПК, като нямало данни същата да е била обжалвана и е да влязла в сила. Посочените обстоятелства доказвали, че заповедта не била достигнала до знанието на ответницата, не била обжалвана и не била влязла в сила, поради което липсвало основание за предявяване на настоящия иск.

В условията на евентуалност и в случай, че съдът приеме иска за основателен и същият бъде уважен, на основание чл.421, ал.1 от ГПК особеният представител моли задължението да бъде разсрочено с оглед здравословното състояние на ответницата, съгласно решение на ТЕЛК и посочената в него степен на увреждане като процент трайно намалена работоспособност.

В съдебно заседание се въвежда и възражение за изтекла погасителна давност от ответницата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в съвкупност, както и доводите на страните, съобразно изискванията на чл. 235, ал.2 вр. чл. 12 ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

От материалите, съдържащи се в ч. гр. д. № 2622 по описа за 2021 г. на РС-Хасково, приложено като доказателство по настоящото производство, се установява, че въз основа на заявление с вх. № 10402/16.11.2021 г. в полза на ищцата срещу длъжника е издадена Заповед № 812 от 18.11.2021 г. за изпълнение на парично задължение по реда на чл.410 от ГПК за процесната сума от 430.00 лева, представляваща задължение за възстановяване на отпуснатата целева помощ, съгласно Заповед № 2606-РД01-0021/31.03.2017 г. на Директора на ДСП-Хасково, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението - 16.11.2021 г. до окончателното изплащане, както и направените по делото разноси от 25.00 лева за платена държавна такса. Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника по реда на чл.47, ал. 5 ГПК. В срока по чл.415, ал.1 ГПК ищецът е предявил

против ответницата настоящия иск за установяване на вземанията, предмет на заповедта.

Видно от представеното по делото Заявление-декларация за отпускане на целева помощ за покупка и ремонт на помощни средства, приспособления и съоръжения и/или медицински изделия с вх. № ЗИХУ/42/ДХ/1601 от 19.10.2016 г. е, че на посочената дата ответницата Т. С. С. е подала до Директора на Дирекция "Социално подпомагане" гр. Хасково искане за отпускане на целева помощ за закупуване на цифров слухов апарат и 20 бр. батерии за уреда.

Със Заповед № ЗИХУ42/Д-Х/1601/20.10.2016 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ гр. Хасково, на ответника, на основание чл. 42, ал.2 от Правилника за прилагане на Закона за интеграция на хората с увреждания /ППЗИХУ/, във връзка с чл.44, ал.2 от Закона за интеграция на хората с увреждания /ЗИХУ/ и въз основа на молба с вх. № ЗИХУ/42/ДХ/1601 от 19.10.2016 г. е отпусната помощ в общ размер на 430 лева, в т.ч. 406 лева, за закупуване на 1 бр. цифров слухов апарат и 24 лева - за закупуване на 20 бр. батерии за слухов апарат. Със заповедта, ответницата се задължава, в срок до 30 дни от получаване на помощта, да представи доказателства за закупуване на уреда и батериите. Посочена е банкова сметка за възстановяване на помощта, в случай, че не се използва целевата помощ по предназначение, на основание чл. 43б ППЗИХУ. Заповедта е връчена лично на Т. С., на 24.10.2016 г.

В т. III от заявлението, въз основа, на което се отпуска помощта, Т. С. С. е дала изричното си съгласие, в срок от 30 дни от получаването, да представи в Дирекция "Социално подпомагане" гр. Хасково, доказателство за извършената покупка - "оригиналната фактура и касова бележка/платежен документ за справка, с приложено копие от двата документа заедно с приемно-предавателния протокол за получаване на изделиято". Заявила е желание паричната сума да бъде преведена по банков път, на посочената в заявлението банкова сметка, както и че е запозната с условията за отпускане, отчитане, разходване и възстановяване на размера на помощта, в т.ч. и че недобросъвестно получена целева помощ подлежи на връщане с лихвата, определена за държавните вземания /т. VI и т. VII от заявлението/.

Установява се от представените от ищеца писмени доказателства, а именно Платежно нареждане от 16.11.2016 г., Разплащателна ведомост от Дирекция „Социално подпомагане“ гр. Хасково и Бюджетно платежно нареждане за сумата от 10250,00 лв. при „Инвестбанк“ АД, извадка от интегрираната информационна система на Агенцията за социално подпомагане за Т. С., че целевата помощ е преведена по банкова сметка BG27IORT89311001141300, посочена от ответницата в заявление-декларация от 19.10.2016 г. на Така, в разплащателната ведомост на ДСП – Хасково за месец октомври 2016 г. под № 27 фигурира името на ответницата, посочена е банковата сметка в „Инвестбанк“ АД, съответстваща на тази в заявлението – декларация за отпускане на целевата помощ, както и сумата от 430 лева. Общата сума възлиза на 10 250 лева, преведени с общо Бюджетно платежно нареждане на ТБ Инвестбанк АД – клон Хасково на 15.11.2016 г. Макар и трудно четимо, по делото е представено и самото платежно нареждане.

Не са представени документи, установяващи закупуване на слухов апарат, в определения за това срок от ответницата.

С покана изх. № 3603-94Т-00-1517 от 23.03.2017 г., Т. С. С. е уведомена, че следва в 7-дневен срок от получаването ѝ да възстанови неизползваната по предназначение целева помощ за покупка на цифров слухов апарат и 20 бр. батерии на стойност 430 лв. Поканата е изпратена на ответницата на адреса, посочен от нея в заявлението – декларация в гр.Хасково с писмо с обратна разписка като видно от Известие за доставяне ИД PS 6300 00QBZМС, същата се е върнала обратно като непотърсена.

Със Заповед № 2606-РД01-0021/31.03.2017 г. на Директора на ДСП-Хасково е наредено възстановяването от Т. С. С. на сумата от 430 лв. с мотив, че лицето не е ползвало по предназначение целевата помощ за покупка на ПСПС и/или МИ. Заповедта е изпратена на ответницата на същия адрес с писмо с обратна разписка като видно от Известие за доставяне ИД PS 6300 00Q8Q2 G и тя се е върнала обратно като непотърсена. Със съобщение с изх. № 2606-94Т-00-3504/14.08.2017 г. на основание чл. 61, ал. 3 от АПК, подписано от Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ гр.Хасково, ответницата е уведомена, че е издадена Заповед № 2606-РД01-0021/31.03.2017 г., с която ѝ е наредено да възстанови неизползваната по предназначение целева помощ за покупка на медицински изделия.

Плащане от страна на Т. С. не е извършено, поради което въз основа заявление на ищеца, е образувано ч.гр.д. № 2622 по описа за 2021 г. на Районен съд гр. Хасково, като в полза на ищеца е издадена Заповед № 812 от 18.11.2021 г. за изпълнение на парично задължение по реда на чл.410 от ГПК.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Предявен е иск с правно основание чл. 422, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.44, ал.2 от Закона за интеграция на хората с увреждания /ЗИХУ/, който е процесуално допустим, доколкото изхожда от заявител, по образувано заповедно производство срещу длъжника в едномесечния срок от уведомяването му за връчването на издадената заповед за изпълнение относно процесните вземания при условията на чл. 47, ал. 5 ГПК.

Разгледан по същество, искът е изцяло основателен, поради следните съображения:

Установява се от представените от ищеца писмени доказателства, а именно Заявление-декларация за отпускане на целева помощ за покупка и ремонт на помощни средства, приспособления и съоръжения и/или медицински изделия с вх. № ЗИХУ/42/ДХ/1601 от 19.10.2016 г. и Заповед № ЗИХУ42/Д-Х/1601/20.10.2016 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ гр. Хасково, че Т. С. С. е кандидатствала за получаване на целева помощ за хора с увреждания по чл. 44, ал. 2 ЗИХУ за помощни средства/медицински приспособления и съоръжения, като е отпусната сумата от 430 лв. - целева помощ за закупуване на цифров слухов апарат и 20 бр. батерии за уреда. Заповедта е връчена на ответницата на 24.10.2016 г., на която дата същата е узнала за срока, в който да

представи разходооправдателни документи. Покупката е следвало да бъде извършена в 30 дневен срок от издаване на заповедта като в същия срок е следвало да се представят оригинална фактура и фискална бележка, копие от тях, приемно предавателен протокол.

Не е спорно още обстоятелството, че дължимите разходооправдателни документи (фактура с касов бон, приемно-предавателен протокол) не са представени от ответницата.

Липсва полемика и относно факта на издаване на Заповед № 2606-РД01-0021/31.03.2017 г. от Директора на ДСП-Хасково за възстановяване на целева помощ за покупка, изработка и ремонт на медицински изделия и/или помощни средства, приспособления и съоръжения, с която се кани ответницата да възстанови получената сума от 430 лв.

В настоящия случай спорни са въпросите относно това дължи ли ответницата сумата, предмет на издадената Заповед № 812 от 18.11.2021 г. за изпълнение на парично задължение по реда на чл.410 от ГПК по ч.гр.д. № 2622 по описа за 2021г. на Районен съд – Хасково като възраженията на особения ѝ представител са свързани с твърденията, че не е установено получаване на средствата от Т. С. С., а също така и че заповедта за възстановяването им не ѝ е била връчена, респ. не е влязла в законна сила.

В тази връзка следва да се посочи, че с разпоредбите на чл. 44, ал. 2 ЗИХУ, респ. чл. 39 ППЗИХУ /Действащи към момента на възникване на правоотношението/ е прогласено правото на хората с увреждания да получават целеви помощи. В чл. 44, ал. 2 ППЗИХУ е предвидено, че хората с увреждания съобразно своите потребности имат право на целеви помощи за изработване, закупуване и ремонт на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия, посочени в списъците по чл. 35, ал. 1, с изключение на медицинските изделия, които се изплащат изцяло или частично от Националната здравноосигурителна каса. Във всички случаи тези помощи се отпускат за покриване на конкретни, реални, неотложни потребности и за да се използват тези средства само за тази цел от нуждаещите се лица и за да се избегне възможността от злоупотреба с тях, е регламентиран подробно редът, по който те се отпускат, разходват и отчитат – чл. 43а, ал. 4 ППЗИХУ, както и санкцията, предвидена в чл. 43б ППЗИХУ – лицата, неизползвали целевата помощ по предназначение възстановяват пълния размер на помощта. Съгласно чл. 43, ал. 4 ППЗИХУ, в срок от 30 дни от получаване на помощта правоимащото лице, негов законен представител или упълномощено от него лице представя в съответната ДСП оригиналната фактура и касова бележка за справка и прилага копие от двата документа ведно с приемно-предавателен протокол за получаване на изделието. Според ал. 5 срокът е 90 дни ако се касае за медицински изделия, изработени по индивидуална поръчка. В чл. 45, ал. 4 ЗИХУ изрично е прогласено, че недобросъвестно получени средства за месечни добавки и помощи се възстановяват с лихвата по реда за събиране на държавните вземания.

За да установи съществуване на вземането си, ищецът следва да докаже отпускане на целева помощ спрямо ответницата по действащия към онзи момент ЗИХУ, недобросъвестност при получаване на помощта от лицето или друго неизпълнение на законово изискване и влизане в сила на заповед за нейното възстановяване, с която тя се

индивидуализира като частно държавно вземане.

В настоящия случай, съдът намира че наличието на всички тези елементи е категорично и несъмнено установено. Както бе посочено по-горе, издадена е Заповед № ЗИХУ42/Д-Х/1601/20.10.2016 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ гр. Хасково, с която на Т. С. С. е отпусната сумата от 430 лв. за закупуване на цифров слухов апарат и 20 бр. батерии за него. Противно на становището на особения представител на ответницата, следва да се приеме, че сумата е изплатена по банков път, като плащането е общо по целеви групи, с разбивки на отделните физически лица. Същото се установява категорично от представените от ищеца писмени доказателства - Платежно нареждане от 16.11.2016 г., Разплащателна ведомост от Дирекция „Социално подпомагане“ гр. Хасково и Бюджетно платежно нареждане за сумата от 10250,00 лв. при „Инвестбанк“ АД, съответстващи на оспорената извадка от интегрираната информационна система на Агенцията за социално подпомагане за ответницата. Обсъдени съвкупно и отнесени едно към друго, от коментираните писмени доказателства се установява че целевата помощ е преведена по банкова сметка BG27IORT89311001141300, посочена от ответницата в заявление-декларация от 19.10.2016 г. В разплащателната ведомост на ДСП – Хасково за месец октомври 2016 г. под № 27 фигурира името на ответницата, посочена е банковата сметка в „Инвестбанк“ АД, съответстваща на тази в заявлението – декларация за отпускане на целевата помощ, както и сумата от 430 лева. Общата сума възлиза на 10250 лева, преведени с общо Бюджетно платежно нареждане на ТБ Инвестбанк АД – клон Хасково на 15.11.2016 г.

Едновременно с това, установено е, че ответницата не е представила в законово установените срокове доказателства за това, че е разходвала парите по предназначение. В тази връзка твърдението в исковата молба не е оборено, предвид непредставянето на доказателства за изпълнение на това задължение от нейна страна.

Ето защо, настоящият съдебен състав счита, че в случая не се доказва, получената целева помощ да е изпълнила предназначението си, като са налице условията на чл. 43б ППЗИХУ за възстановяване пълния размер на помощта, респ. издадената от ДСП - Хасково заповед за възстановяване на целева помощ е издадена при спазване на законовите изисквания и при наличие на законовите основания.

За да породи своите правни последици тази заповед, като административен акт следва да влезе в сила. Влизането в сила се обуславя от нейното връчване. Ответните възражения са свързани именно и с този въпрос, доколкото в представените от ищеца известия за доставяне на поканата и заповедта за възстановяване на отпуснатата целева помощ, не било отразено какво точно се праща, а непосочването в известието за доставяне на документа, който се изпращал, създавало съмнение, че точно тези документи били достигнали до получателката и тя била известена за тях, респ. извода от тези факти, че заповедта не е достигнала до знанието на ответницата, не е била обжалвана и не е влязла в сила. Тези възражения съдът намира за неоснователни. Към момента на издаване на заповедта и нейното връчване – 31.03.2017 г., съответно 14.08.2017 г. действа чл. 61 АПК в следната си

редакция /ДВ, бр. 27 от 2014 г., в сила от 25.03.2014 г. /: "Административният акт, съответно отказът да се издаде акт, се съобщава в тридневен срок от издаването му на всички заинтересовани лица, включително на тези, които не са участвали в производството. (2) Съобщаването може да се извърши чрез устно уведомяване за съдържанието на акта, което се удостоверява с подпис на извършилото го длъжностно лице, или чрез отправяне на писмено съобщение, включително чрез електронна поща или факс, ако страната е посочила такива. (3) Когато адресът на някое от заинтересованите лица не е известен или то не е намерено на посочения от него адрес, съобщението се поставя на таблото за обявления, в Интернет страницата на съответния орган или се оповестява по друг обичаен начин. (4) (Нова) Индивидуалният административен акт може да бъде получен на мястото, където е заявен, или на посочен точен адрес, в случай че е заявено получаване чрез лицензиран пощенски оператор или по електронен път."

Тъй като очевидно заповедта не е била връчена лично на лицето, то в случая приложима е хипотезата на чл. 61, ал. 3 АПК, като съдът намира, че е налице редовно връчване. Най - напред до ответницата е изпратено известие за доставяне като в същото е посочено, че се изпраща заповед за възстановяване на адреса, който същата е оповестила в заявлението - декларация и който адрес е посочен освен това в заповедта за отпускане на целева помощ. Същото, както бе отбелязано по-горе е върнато на 25.04.2017 г. с изрично отбелязване, че пратката е непотърсена. След това е залепено съобщение на 14.08.2017 г., подписано от Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ гр.Хасково, ответницата е уведомена, че е издадена Заповед № 2606-РД01-0021/31.03.2017 г., с която ѝ е наредено да възстанови неизползваната по предназначение целева помощ за покупка на медицински изделия. С тези си действия ищецът е изпълнил всички изисквания за връчване на процесната заповед. Изпратените на адреса на лицето покана и заповед са се върнали като непотърсени, няма данни за електронна поща или факс, за да се приложи чл. 61, ал. 2 АПК, затова и правилно ДСП – Хасково е приложила чл. 61, ал. 3 АПК, тъй като лицето не е намерено на посочения от него адрес, а новият е бил неизвестен. Само за пълнота, следва да се посочи, че според настоящия съдебен състав, изброените в чл. 61, ал. 3 АПК хипотези са алтернативни, а не кумулативни и в тази връзка не е било необходимо поставянето едновременно на съобщение на таблото и публикация в Интернет страницата, а изпълнението на която и да било от тях е достатъчно, за да се счита връчването редовно / в този смисъл са напр. Решение № 72 от 2.02.2011 г. на АдмС - София област по к. а. н. д. № 945/2010 г., Определение № 10854 от 14.09.2018 г. на ВАС по адм. д. № 10577/2018 г., VII отд., и Определение № 5255 от 23.04.2018 г. на ВАС по адм. д. № 4695/2018 г., V отд./.

По изложените съображения, съдът намира че издадената Заповед № 2606-РД01-0021/31.03.2017 г. на Директора на ДСП-Хасково за възстановяване на сумата от 430,00 лв. е влязла в законна сила. Индивидуалният административен акт е подлежал на обжалване, както изрично е посочено в него, но не е бил обжалван от ответницата. Следователно и доколкото заповедта е влязла в сила, тя обвързва съда да приеме за доказано вземането по основание и размер, т.е. налице са условията на чл. 43б ППЗИХУ за възстановяване пълния

размер на помощта.

Във връзка с последното ответно възражение за изтекла погасителна давност, следва да се посочи, че макар вземането, което е установено със заповед за връщане на неправомерно получена помощ, да представлява частно държавно вземане на плоскостта на неоснователното обогатяване, по аргумент от [чл. 162, ал.4 ДОПК](#), доколкото не е включено изрично в кръга на публичните такива - [чл. 162, ал.2 ДОПК](#), то съобразно [чл. 163, ал.2 ДОПК](#), по отношение на давността за вземането на недобросъвестно получени социални помощи са приложими разпоредбите на [чл. 110 и сл. 33Д](#). Съгласно [чл. 110 33Д](#), с изтичане на петгодишна давност се погасяват всички вземания, за които законът не предвижда друг срок. Началният момент, от който тече давността, е този, от който сумата, представляваща недобросъвестно получена социална помощ, е изплатена и усвоена от получателя. Това е така, доколкото в случая е налице неоснователно обогатяване, при което е налице изначална липса на основание за получаване на сумите, а полученото без основание подлежи на връщане веднага и вземането е изискуемо веднага /[чл. 114, ал.1 33Д](#), Постановление № 1 от 28.05.1979 г. по гр.д.№ 1/79 г. на Пленума на ВС/. В този смисъл, релевантният момент, от който започва изчисляването на давностния срок за възстановяване на неоснователно получената сума, е датата на нейното получаване. В настоящия случай, в действителност не е категорично установено, точно на коя дата сумата от 430 лв. е постъпила по посочената от ответницата банкова сметка, но с оглед на представеното от ищеца Платежно нареждане с вх. № 8-СП от 16.11.2016 г. на „Инвестбанк“ АД, следва да се приеме, че това е най-ранната възможна дата, на която същата е получила отпуснатата целева помощ за закупуване на цифров слухов апарат и 20 бр. батерии. От друга страна, безспорно е, че ищецът е предявил претенциите си по заповедното производство на 16.11.2021г., видно от заявлението за издаване на заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 2622 по описа за 2021 г. на РС – Хасково като това е и датата, когато се смята за предявен искът за съществуване на вземането съгласно чл. 422, ал. 1 ГПК. Ето защо следва да се приеме, че вземането не е погасено по давност.

В заключение може да се обобщи, че задължението не е погасено по давност, продължава да се дължи и е изискуемо, поради което и с оглед на събраните доказателства съдът намира искът на ищеца за основателен и доказан в пълния му предявен размер от 430 лева, представляващи задължение за възстановяване на отпуснатата целева помощ, съгласно Заповед № 2606-РД01-0021/31.03.2017 г. на Директора на ДСП-Хасково. При това положение, вземането за главница е дължимо ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК, по което е било образувано ч. гр. д. № 2622 по описа за 2021 г. на РС – Хасково - 16.11.2021 г., до окончателното ѝ изплащане, по аргумент от разпоредбата на чл. 422, ал. 1 ГПК.

Съгласно т. 12 на на Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. по тълк. д. № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС съдът, който разглежда специалните установителни искове, предявени по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени и в заповедното производство, и то с осъдителен диспозитив, като съобразно

изхода на спора разпреди отговорността за разносните както в исковото, така и в заповедното производство.

В случая към датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение ответникът е дал повод за образуване на заповедното производство, тъй като към този момент, а и към настоящия, не е погасил процесните суми. Ето защо следва да бъде ангажирана отговорността му за сторените от ищеца разноси по ч. гр. д. № 2622 по описа за 2021 г. на РС – Хасково. От представените по него писмени доказателства се установява, че те са действително направени и възлизат общо на 25.00 лева за платена държавна такса.

С оглед изхода на делото и че ищецът е направил изрично и своевременно искане за разноси и по настоящото производство, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК единствено на същия следва да се присъдят такива в размер общо 325.00 лева, от които 25.00 лева – платена държавна такса и 300.00 лева, представляващи заплатен депозит за назначения особено представител, съобразно ангажираните доказателства за извършването им.

Формулираното при условията на евентуалност искане на особения представител на ответницата за разсрочване на процесните вземания, имащо характер на молба по чл. 241, ал. 1 ГПК, е неоснователно, поради което следва да бъде оставено без уважение. Това е така, тъй като същата не е ангажирала никакви доказателства по делото за тежко имотно състояние, за здравословното си състояние или наличието на други обстоятелства, обуславящи приложението на горесцитираната разпоредба.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл. 422, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.44, ал.2 от Закона за интеграция на хората с увреждания /ЗИХУ/, по отношение на Т. С. С., ЕГН: *****, с постоянен адрес *****, **ЧЕ ДЪЛЖИ** на Агенция за социално подпомагане, Булстат: 121015056, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Триадица” № 2, представлявана от изпълнителния директор Р.Д.П., сумата от 430.00 лева, представляваща задължение за възстановяване на отпусната целева помощ за закупуване на цифров слухов апарат и 20 броя батерии за него, съгласно Заповед № 2606-РД01-0021/31.03.2017 г. на Директора на ДСП-Хасково, ведно със законната лихва върху нея от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по ч. гр. д. № 2622 по описа за 2021 г. на РС – Хасково – 16.11.2021 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА Т. С. С., ЕГН: *****, с постоянен адрес *****, да заплати на Агенция за социално подпомагане, Булстат: 121015056, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Триадица” № 2, представлявана от изпълнителния директор Р.Д.П., сумата в размер на 350.00 лева, от които 325.00 лева, представляваща направени разноси по настоящото дело и 25.00 лева, представляваща направени разноси по ч. гр. д. № 2622 по описа за 2021 г. на РС – Хасково.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Т. С. С., ЕГН: *****, с постоянен

адрес ***** за разсрочване изпълнението на решението.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд-Хасково в двуседмичен срок от връчването му на страните.

**Съдия при Районен съд –
Хасково:/п/ не се чете**

Вярно с оригинала!

Секретар: Г.А.